

Siionin virsi 241 ehdotus

1. Taas päi - vän kir - kas va - lo maan,
va - lais - tu - an - sa mei - tä eh -

me - ren voi - ma, i - lo, ver - ho - aa kas - von -
too - seen eh - ti - nei - tä kau - niis - ti mat - kal -

sa.
la.

1. **Taas päivän kirkas valo,
maan, meren voima, ilo,
verhoaa kasvonsa
valaistuansa meitä
ehtooseen ehtineitä
kauniisti matkalla.**

2. Vaan, sielu, muista silloin,
kun päivä sammuu illoin,
aikaasi rientävää.
Viikkosi viimeisetkin
väistyvät määrähetkin,
kun ilta ennättää.

3. Siis pidä mielessäsi
tulevaa lähtöäsi
virroilta Baabelin.
Armahtavaisen Herran
eteen me käymme kerran
taivasiin pitoihin.

4. Nyt menen vuoteelleni
ja nukun, Jeesukseni,
armahtamanasi.
**On taivaan valtakunta
siis totta eikä unta
jo eläessäni.**

5. Sieluni riemu täyttää,
kun mietin, miltä näyttää
sen hetken ihanuus,
kun Isä rientää vastaan
syleillen omaa lastaan
ja alkaa ikuisuus.

Anders Odhelius
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara, J. Haavio
uud. K. Pispala